

Fundamental Konsep Bagi Mengkaji
Perkembangan Politik dan Kepemimpinan
Perdana Menteri Keenam

Polaristokrat + Legaristokrat = Najibpolaristokrat

● *Md. Shukri Shuib*

PENGENALAN

DALAM membincangkan personaliti dan peradaban politik yang dibawa dan diamalkan oleh Datuk Seri Najib Tun Abdul Razak, jelas terdapat beberapa angkubah atau faktor asas yang membina peradaban Najib dalam situasi politik tanah air yang bermula sejak 1976 hingga akhirnya membawa beliau sebagai Presiden UMNO ketujuh, Pengerusi Barisan Nasional serta Perdana Menteri keenam bagi Malaysia pada April 2008. Dapat dinyatakan bahawa perbincangan politik Najib adalah berkisar kepada empat faktor utama, iaitu:

- Faktor 1: Keturunan dan keluarga
- Faktor 2: UMNO
- Faktor 3: Kawasan Pekan
- Faktor 4: Kedudukan dalam Kabinet

FAKTOR 1: KETURUNAN DAN KELUARGA

'Legasi Pekan' peninggalan keluarga Tun Abdul Razak Hussein adalah merupakan satu dimensi politik yang berjaya membina kepemimpinan bersifat generasi pewarisan, di mana sejarah sekali lagi dicatatkan oleh Najib di mana seorang anak kepada mantan Perdana Menteri berjaya ke persada kuasa yang sama seperti ayahandanya yang berjaya ke puncak kuasa tertinggi badan eksekutif dalam kepemimpinan negara.

Chamil Wariya (2007: 15) menyifatkan bermulanya kerjaya politik Najib adalah atas reputasi dan nama baik ayahandanya. Bahkan semasa Najib dipilih sebagai calon pilihan raya bagi kawasan Pekan, Perdana Menteri pada ketika itu ialah ayahanda saudaranya melalui perkahwinan dengan saudara dari sebelah bondanya, iaitu Tun Hussein Onn, di mana isteri Tun Hussein iaitu Toh Puan Suhaila Mohd. Noah adalah kakak sulung kepada Tun Rahah Mohd. Noah (Chamil Wariya, 2007: 15). Pada masa yang sama, Tan Sri Hamzah Abu Samah yang juga ahli politik UMNO serta ahli Parlimen sejak 1967 serta Menteri Perusahaan dan Industri pada ketika itu adalah bapa saudara Najib di sebelah bapanya di mana isteri kepada Tan Sri Hamzah iaitu Puan Seri Zainon adalah adik bongsu kepada Tun Abdul Razak Hussein (Chamil Wariya, 2007: 15). Selain itu juga, Chamil Wariya (2007: 15) menjelaskan bahawa Menteri Besar Pahang pada ketika itu iaitu Datuk Mohamad Jusoh adalah bapa saudaranya melalui perkahwinan dengan saudara perempuan Tun Abdul Razak iaitu Maimunah.

Pengaruh Najib di Pahang

Hubungan tegang di antara Sultan Pahang dengan Menteri Besar, Datuk Abdul Rahim Bakar yang menyebabkan tindakan Menteri Besar tersebut meletakkan jawatan dan digantikan oleh Datuk Abdul Rashid Abdul Rahman yang ketika itu merupakan Ahli Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri Pahang (Chamil Wariya, 2009: 15) sebagai Menteri Besar Pahang ke-11 pada 7 November 1981 (Rosli Abdul Jalil, 3 April 2009: 27). Tindakan memindahkan

Najib untuk tidak bertanding mempertahankan kawasan Parlimen yang diwakilinya sejak 21 Februari 1976 dan bertukar kawasan ke Bandar Pekan bagi membolehkan Najib dipilih dan dilantik sebagai ahli Dewan Undangan Negeri Pahang oleh Tun Dr. Mahathir Mohamad selaku Pengerusi BN dan Perdana Menteri telah membuka laluan bagi Najib untuk diketengahkan kepeimpinannya sebagai Menteri Besar bagi negeri Pahang.

Peletakan jawatan Datuk Abdul Rahim selaku Menteri Besar enam bulan sebelum pilihan raya umum 1982 (Chamil Wariya, 2009: 15), telah membolehkan Najib kemudiannya dipindahkan dari peringkat Pusat ke negeri, dan dengan itu, Najib telah secara langsung diuji kebolehannya untuk menunjukkan kepemimpinan yang wujud dalam dirinya, dan Najib juga telah berjaya meredakan ketegangan yang timbul dalam politik dan pentadbiran negeri Pahang. Apabila Najib dilantik Menteri Besar, maka ia telah berjaya mengimbangi kedudukan sebagai ahli politik, pembesar istana dan ketua kerajaan negeri dengan pihak istana.

'For Najib, apart from repairing the strenuous relationship between UMNO and the Sultan, he also had the task of bringing political stability to the state. Although he was 29 years old at the time of his appointment as Chief Minister, his presence breathed a new dynamic into the politics of the state. The relationship with the Sultan was immediately repaired. Najib was well received by the Sultan of Pahang who considered him as his own son. The office of Chief Minister which represented the public was once again respected by the Palace.' (Chamil Wariya, 2009: 15)

Kedudukan Najib sebagai Orang Kaya Indera Shahbandar kesebelas memudahkan lagi hubungan dengan istana, di mana beliau juga dalam masa sama turut memastikan hubungan baik dengan pemimpin masyarakat setempat (*Berita Harian Keluaran Khas*, 3 April 2009: 7).

Najib juga selain daripada berjaya mengukuhkan hubungan dengan pihak istana, beliau telah berjaya menyatupadukan para pemimpin negeri yang saling bertelingkah dalam konteks perwilayahan di antara Pahang Timur dan Barat, di mana

Pahang Timur mewakili kawasan Kuantan, Pekan dan Rompin sementara Pahang Barat pula merangkumi kawasan Kuala Lipis, Raub, Temerloh dan Bentong. Menurut pandangan Datuk Faisal Abdullah yang merupakan bekas Setiausaha UMNO Pahang, Najib yang dilahirkan di Kuala Lipis, dan berakar umbi kekuatan politiknya di Pekan telah berjaya menampilkan diri sebagai pilihan bagi kedua-dua timur dan barat Pahang yang menganggap Najib sebagai salah seorang pemimpin kawasan mereka, dan dengan itu, kestabilan berjaya dibina di antara ahli-ahli politik dari kedua-dua bahagian Pahang (Chamil Wariya, 2009: 17).

FAKTOR 2: UMNO DAN KERJAYA NAJIB

Gaya Najib Berpolitik

Perhitungan politik Najib yang berpegang kepada 'setia kepada ketua' menunjukkan betapa keperibadian dan tradisi Melayu bersemadi dalam diri dan kepemimpinan beliau. Najib merupakan pemimpin politik yang berprinsip iaitu mengutamakan kesetiaan kepada pemimpin dan parti serta kerajaan. Atas prinsip tersebut, Najib bijak mengatur langkah dalam setiap pertandingan serta konflik dalaman parti mahupun kerajaan, Najib menjadi pilihan untuk terpilih mendaki hierarki UMNO dari seorang ahli biasa hingga menjadi exco dan Naib Ketua dalam pergerakan Pemuda dan seterusnya mengetuai pergerakan tersebut, serta terpilih kemudiannya sebagai Naib Presiden, Timbalan serta kemudiannya dilantik ke jawatan Presiden UMNO pada Mac 2009 yang melayakkan beliau ke jawatan Perdana Menteri keenam pada 4 April 2009. Dalam setiap pertandingan dan pergolakan dalaman parti serta kerajaan, Najib dalam usia muda dapat mencari keseimbangan politik yang terbaik dalam sejarah politik di mana Najib mengutamakan institusi lebih dari segala-galanya.

Perpecahan UMNO 1987

Dalam pergelutan pemilihan UMNO pada 1987, dengan kewujudan secara besar-besaran kepuakan dalam UMNO untuk bertembung antara satu sama lain, dan terbinanya kumpulan yang

menyokong kepemimpinan sedia ada, iaitu mempertahankan kepemimpinan Dr. Mahathir sebagai Presiden UMNO, serta kumpulan yang menentang kepemimpinan sedia ada. Akhirnya pertarungan pelbagai jawatan dalam UMNO termasuklah mempertandingkan jawatan Presiden menyaksikan wujudnya kumpulan politik dalam UMNO sendiri secara nyata yang bernaung di bawah sama ada *Team A* mahupun *Team B*. UMNO terpecah dua, di mana Dr. Mahathir yang mempertahankan kedudukannya sebagai Presiden telah memimpin *Team A* dan Tengku Razaleigh Hamzah pula mengetuai *Team B* dengan matlamat untuk menewaskan Dr. Mahathir (Chamil Wariya, 2008: 80). Para pemimpin UMNO di peringkat yang lebih bawah turut mengambil pendirian berpihak, sama ada menyokong Dr. Mahathir mahupun Tengku Razaleigh secara terbuka (Chamil Wariya, 2008: 80).

Pertandingan dalam pemilihan UMNO 1987 menyaksikan satu kebijaksanaan Najib di mana dengan percaturan yang bijak, catatan Chamil Wariya (2008: 81) menunjukkan wujud tanggapan kedua-dua pihak yang saling bertentangan dalam UMNO dianggap sebagai penyokong mereka. Dalam konteks ini, Najib yang berusia 34 tahun pada ketika itu, dengan pengalaman politik baru 11 tahun telah dianggap penting kepada percaturan strategi dan masa hadapan masing-masing kumpulan politik dalam UMNO sama ada kumpulan *establishment* mahupun yang *anti-establishment*. Akhirnya Najib 'terselamat' dari badai pergolakan, di mana secara percaturannya, Najib tetap dianggap sahabat kepada masing-masing kumpulan. Najib seolah-olah ikon berpengaruh sebagai penyatu kepada dua kumpulan politik yang saling berseteru.

Asas perkiraan Najib seperti dinyatakan Chamil Wariya (2008: 81), Najib 'tersepit' di antara dua tokoh yang masing-masing berperanan penting sebagai mentor dalam kerjaya politiknya. Ini kerana, Tengku Razaleigh dan Dr. Mahathir adalah '*mentee*' atau anak didik dan rakan rapat kepada Tun Razak sendiri. Atas asas pertarungan antara '*mentee*' yang mana menganggap Tun Abdul Razak sebagai mentor politik mereka, maka, Najib yang pada asasnya di atas nama baik keluarganya telah begitu 'disayangi' oleh tokoh-tokoh politik dalam UMNO itu sendiri.

Krisis yang berlaku dan sokongan Najib kepada Presiden parti, Tun Dr. Mahathir Mohamad, telah membawa beliau sebagai Ketua Pergerakan Pemuda UMNO dan terus menyandang jawatan berkenaan sehingga pemilihan agung parti pada 1993.

Team Wawasan

Dalam pertandingan yang diadakan pada pemilihan agung UMNO 1993, Najib telah memilih untuk tidak mempertahankan jawatan Ketua Pemuda UMNO yang disandangnya sejak 1988 apabila UMNO (Baru) ditubuhkan bagi meneruskan perjuangan UMNO yang telah diharamkan oleh mahkamah akibat pertembungan politik dalaman parti, dan beralih bagi bertanding jawatan Naib Presiden UMNO setelah berlakunya kekosongan bagi kerusi tersebut akibat tindakan Anwar Ibrahim yang memutuskan untuk bertanding jawatan Timbalan Presiden UMNO melawan Tun Abdul Ghafar Baba (Chamil Wariya, 2007: 33). Chamil Wariya (2009: 103) menyatakan bahawa kekuatan Najib telah turut digunakan dalam mendapatkan sokongan menewaskan para pencabar Anwar dalam UMNO. Najib dalam pemilihan 1993 tersebut telah berjaya melonjakkan dirinya sebagai Naib Presiden UMNO yang baru iaitu selepas lima tahun memimpin pergerakan Pemuda, di mana menurut Chamil Wariya (2007: 65) ramai pemerhati politik menyatakan bahawa dengan kekuatan Najib, jika sekiranya beliau bertindak untuk tidak menyertai kumpulan Wawasan, Najib tetap akan dipilih para perwakilan UMNO.

Pemecatan Anwar dari UMNO dan Kerajaan

Pada 1 September 1998, Anwar digugurkan dari jawatan Timbalan Perdana Menteri yang juga mengakibatkan juga gugurnya jawatan Timbalan Presiden UMNO yang disandang beliau. Negara berhadapan bukan sahaja kemelut krisis mata wang dan kewangan yang melanda sejak Julai 1997, kini negara berhadapan pula ancaman dan gugatan ke atas kestabilan politik apabila reformasi yang dilaungkan Anwar setelah dipecat dari kerajaan dan UMNO serta Barisan Nasional telah mula membangkitkan demonstrasi jalanan. UMNO serta Barisan Nasional telah dibadai hakisan

sokongan pengundi Melayu yang dilihat kontra terhadap parti pemerintah. Ia mengakibatkan Najib yang bertanding di kawasan Parlimen Pekan yang mempunyai lebih 90 peratus pengundi Melayu dalam pilihan raya umum tersebut hanya mampu menang dengan majoriti tipis iaitu sebanyak 241 undi sahaja.

Bagi Najib, sokongan dan kesetiaan kepada parti dan ketuanya amatlah menjadi keutamaan buat beliau. Pernyataan Najib bahawa, *"When the dismissal occurred in 1998, we all had to take a stand. I made my commitment, and he (Anwar) made his decision independent of each other. I decided to stick it out with the government"* (*The Sun*; Chamil Wariya, 2007: 67). Pada ketika inilah, ada andaian Najib akan dilantik sebagai Timbalan Perdana Menteri menggantikan Anwar, memandangkan kedudukan Najib yang merupakan Naib Presiden UMNO yang paling kanan di mana Najib adalah pemenang bagi jawatan Naib Presiden parti dengan undi tertinggi berbanding dua Naib Presiden lainnya termasuk Tun Abdullah Ahmad Badawi. Tun Dr. Mahathir memilih Tun Abdullah sebagai Timbalan Perdana Menteri, namun Najib tetap setia kepada Presiden serta parti dan kerajaan.

Desakan Supaya Pak Lah Berundur

Apabila sahaja Tun Dr. Mahathir melepaskan jawatan sebagai Perdana Menteri dan juga Presiden UMNO serta Pengerusi Barisan Nasional, maka Tun Abdullah Ahmad Badawi telah dipilih sebagai Perdana Menteri. Najib dilantik sebagai timbalannya. Memandangkan Najib merupakan Naib Presiden UMNO yang berpengalaman, beliau kemudiannya dipilih Tun Abdullah sebagai Timbalan Perdana Menteri termasuk sebagai Timbalan Presiden UMNO dan Timbalan Pengerusi Barisan Nasional. Pada pilihan raya umum 2004, Barisan Nasional pimpinan Tun Abdullah digandingkan dengan Najib sebagai timbalan mencatat sejarah penting negara apabila Barisan Nasional memenangi lebih 90 peratus kerusi Dewan Rakyat serta berjaya merampas kembali Terengganu dari Pas, dan hanya terlepas dua kerusi untuk memenangi semula Kelantan dari pimpinan Pas pada pilihan raya pertama pasca 22 tahun pentadbiran Tun Dr. Mahathir. Namun,

kejayaan gemilang PRU 11 tidak berkekalan apabila berlakunya tsunami politik pada PRU 12 pada Mac 2008 di mana Barisan Nasional pimpinan Tun Abdullah telah kehilangan mandat dua per tiga di Dewan Rakyat, serta kehilangan Kedah, Pulau Pinang, Perak (kembali kepada Barisan Nasional pada 5 Februari 2009), Selangor serta hanya berjaya mengekalkan satu kerusi Dewan Rakyat bagi Kuala Lumpur dan gagal menawan semula Kelantan.

Dalam menghadapi kemelut pasca pilihan raya umum ke-12 pada Mac 2008, yang menyaksikan buat pertama kali sejak penubuhan Barisan Nasional (BN), telah kehilangan majoriti dua per tiga di Dewan Rakyat dan natijahnya, Datuk Seri Abdullah yang pada masa itu adalah Perdana Menteri dan juga Presiden UMNO serta Pengerusi BN telah ada suara supaya berundur dari jawatan yang disandang. Namun, bagi Najib, kesetiaan pada ketua dan parti serta kerajaan adalah penting dan beliau tidak mengambil kesempatan tersebut untuk mendesak pengunduran Perdana Menteri secara terbuka, dan terus menyatakan sokongan beliau kepada Abdullah selaku pemimpin.

FAKTOR 3: KAWASAN PEKAN

Dalam langkah politik Najib sebagai ahli politik aktif, dua aspek utama yang signifikan dalam memainkan peranan peradaban politik Najib yang perlu diberikan perhatian ialah;

Pertama, kawasan yang ditandingi atau diwakili, iaitu kawasan Pekan yang juga merupakan kawasan secara turun-temurunnya diwarisi oleh keluarga Najib sendiri dan menyandang gelaran Orang Kaya Indera Shahbandar kesebelas dari keturunan putera raja Bugis dari Makasar. Pada masa sama juga, dalam persekitaran politik moden kini, selain berjawatan tradisi bergelar, keturunannya bukan sahaja berpegang kepada asas tradisi tersebut semata-mata, namun apa yang uniknyanya mereka mampu mengadaptasikan asas tradisi ini dalam konteks politik moden dan terus dijiwai Najib hingga kini dan melahirkan perwatakan aristokrat moden yang walaupun masih kukuh pegangan tradisinya tetapi turut sama mendukung dan terlibat aktif dalam sistem demokrasi, dan

inilah cetusan Tun Abdul Razak Datuk Hussein dan Datuk Seri Mohd. Najib Tun Abdul Razak yang turut menjadi ahli legislatif serta memainkan peranan aktif di medan nasional sehingga berjaya ke persada kuasa eksekutif tertinggi parti dan negara, maka inilah gaya 'polaristokrat' dan 'legaristokrat'. Julung kalinya juga keluarga bangsawan yang bergelar mampu bertahan dalam arena politik yang serba moden ini dan bertahan hingga kini.

Asas keduanya ialah faktor parti yang diwakili, iaitu UMNO dan Barisan Nasional jelas membawa Najib dan masa depan politik yang gemilang; dan ketiganya adalah tahap sokongan rakyat dan pengundi di kawasan yang diwakili. Dalam perbincangan mengenai peradaban politik Najib yang dibina berasaskan kepada kedudukannya sebagai 'polaristokrat' dan 'legaristokrat', maka kawasan Pekan yang diwakilinya memberikan dimensi ujian serta tanggapan umum yang bersifat khusus dalam rekod khidmat dan pimpinan beliau kepada kawasan Pekan itu sendiri.

Menyertai Pilihan Raya: Fasa Pilihan Raya Kecil 1976 hingga Pilihan Raya Umum November 1999

Dalam membincangkan kedudukan politik Najib yang semestinya bergantung kepada sokongan rakyat di kawasan yang diwakilinya, iaitu kawasan Pekan, maka wujud dua fasa pergerakan susun atur politik yang signifikan kepada Najib yang ditunjukkan oleh para pengundi di kawasan tersebut. Fasa pertamanya adalah merangkumi fasa yang bermula sejak pilihan raya kecil kawasan Pekan yang berlangsung pada 1976 hinggalah keputusan pilihan raya umum 1999 diketahui; dan fasa kedua adalah fasa kesedaran dan transformasi politik, iaitu pasca pilihan raya umum 1999.

Fasa pertama, bermula pada 21 Februari 1976, dengan permulaan sebagai ahli politik dan juga Wakil Rakyat termuda bukan sahaja mewakili Pekan tetapi rekodnya masih tidak dapat dicabar sesiapa hingga kini, maka dalam usia 22 tahun 7 bulan, Najib pada asasnya telah menjadi satu ikon dan mencetuskan satu fenomena dan referendum terhadap kepuasan hati masyarakat Pekan dan juga hasrat masyarakat Malaysia untuk melahirkan rasa sanjungan terhadap kualiti kepemimpinan ayahandanya, Tun Abdul Razak

yang mewakili kawasan tersebut dan juga Perdana Menteri yang disanjung. Najib menjadi satu 'hadiah' buat jasa Tun Abdul Razak, dan dengan itu menunjukkan bahawa cabaran Najib jauh lebih besar walaupun menang tanpa bertanding atas asas kesepakatan politik yang besar di bawah payung Barisan Nasional, maka Najib sedar bahawa kualiti Tun Abdul Razak harus dijaga dan diteruskan.

Fasa kedua, ujian pada pilihan raya umum 1999, yang menyaksikan kemerosotan ketara undi dan majoriti yang memenangkan Najib. Selama ini, Najib menang dengan selesa, tetapi tragedi politik 1999 membuatkan Najib dapat disedarkan dan membina peradaban politik yang jauh lebih unggul daripada sebelumnya.

Jika dilihat huruf 'N' pada pangkal nama bagi Najib, maka penulis telah menjana satu model keputusan pilihan raya yang disamakan dengan keluk 'N' yang menunjukkan betapa pada 1976 Najib melangkah drastik secara memuncak ke persada politik, dan dengan kemenangan tanpa bertanding pada pilihan raya pertamanya, ia diibaratkan sebagai satu 'pelantikan' khas oleh rakyat kawasan Pekan, yang turut sama direstui UMNO dan Barisan Nasional bersama segenap lapisan rakyat, hinggakan kedudukan Najib yang masih muda tidak perlu berhadapan dengan kesukaran menghadapi pilihan raya yang kebiasaannya dilalui oleh bakal-bakal Wakil Rakyat lainnya. Namun, pada 1999, menjunamnya graf sokongan rakyat kawasan Pekan kepada Najib yang mewakili UMNO dan Barisan Nasional telah membuka fasa kesedaran dalam pendakian kerjaya politik Najib untuk melakukan transformasi hingga meninggalkan kesan positif pada pilihan raya selepasnya iaitu pada 2004 dan 2008. Gaya berpolitik Najib jelas ada keajaibannya dan ini dapat membantu UMNO dan BN untuk bangun dengan drastik dari badai tsunami politik 2008 (Md. Shukri Shuib, September 2009: 65).

Pada pilihan raya umum kesepuluh 29 November 1999, Najib yang pada ketika itu merupakan Naib Presiden UMNO serta merupakan menteri Kabinet hanya mampu bertahan di kerusi yang sekian lama ayahanda dan beliau sendiri wakili dengan kelebihan 241 undi. Ini adalah merupakan satu fenomena politik yang tidak pernah ditempuh Najib dalam menghadapi keputus-

an pilihan raya sebelum-sebelumnya. Kemenangan tipis yang diperoleh telah menyelamatkan kerjaya politik Najib, di mana ia membolehkan beliau terus kekal sebagai anggota Kabinet, dan seterusnya diterima perwakilan UMNO untuk menyandang jawatan Naib Presiden UMNO dengan undi tertinggi pada pemilihan parti tahun 2000.

Dari segi data sokongan rakyat yang diwakili beliau di kawasan Pekan, walaupun pada 1999 jelas berlaku penyusutan sokongan terhadap Najib ketara sebanyak 43 kali ganda atau 4,300 peratus dari majoriti pilihan raya umum 1995 iaitu sebanyak 10,793 undi. Najib dilihat mudah bermuhasabah diri dan tidak menyalahkan rakyat di kawasan Pekan. Wawancara dengan akhbar *The Sun* dapat memetik pemerhatian dan pengamatan beliau terhadap peristiwa pilihan raya 1999 yang menjadi pedoman beliau. Najib menganalisis keputusan tersebut dengan katanya:

"At that time, Malay voters were angry with us. My constituency is 92 percent Malay, about the same as a Malay in Kelantan and Terengganu. It's not just at the east coast, but also the west coast such as Shah Alam and Gombak that reacted the same, where the huge majority we won previously were very much reduced. There is a clear movement against us (UMNO) and Pekan was no exception. I was also very much part of the affairs of the nation as Education Minister at that time. I spent too little time in my constituency because I became complacent that there was no threat. I intend to spend more time managing my ministry – a huge ministry with its challenges. And I will delegate responsibilities to others." (Chamil Wariya, 2007: 69)

Najib pada 1999 walaupun mengalami susutan yang amat tragis, namun beliau merupakan antara empat tokoh pemimpin yang mewakili UMNO dan BN yang berjaya menang di kawasan lebih 90 peratus Melayu sementara 21 kerusi kawasan 90 peratus pengundi Melayu telah jatuh ke pihak pembangkang sama ada Pas mahupun Keadilan. Namun, pada pilihan raya 21 Mac 2004, Najib yang dalam kesibukan tanggungjawab sebagai Timbalan Perdana Menteri telah berjaya memenangi semula sokongan rakyat di Pekan

dengan kelebihan majoriti sebanyak 22,922 undi iaitu peningkatan sebanyak 22,681 undi atau 95 kali ganda dari perolehan majoriti pada pilihan raya sebelumnya. Rekod peningkatan majoriti ini terus dipertahankan Najib apabila pada pilihan raya 8 Mac 2008, Najib memenangi kawasan Pekan dengan kelebihan 26,464 undi, iaitu pertambahan majoriti sebanyak 3,783 undi dari pilihan raya sebelumnya, iaitu kejayaan menambah bilangan majoriti dan merupakan Wakil Rakyat ketiga tertinggi bilangan majoriti yang diperoleh walaupun suasana politik negara pada pilihan raya 2008 jelas memperlihatkan susutan undi buat Barisan Nasional (Padilah Haji Ali, *Dewan Masyarakat* edisi khas PRU 12: 33).

Najib Sebagai 'Polaristokrat' dan 'Legaristokrat'

Terdapat dua peristiwa penting yang membawa Najib melangkah ke alam kepemimpinan, iaitu pertama, dilantik mewarisi gelaran tradisi sebagai pembesar bagi kesultanan Pahang oleh Sultan Pahang, dan ini adalah merupakan 'restu istana' pada Najib untuk memimpin; dan kedua, adalah menerusi 'pelantikan politik' bersama 'restu rakyat' kawasan Pekan yang mahukan Najib dilantik sebagai wakil kepada mereka di medan legislatif negara menerusi medan demokrasi. Ini bermakna kerjaya kepemimpinan Najib adalah berasaskan percaturan tradisi dan moden.

Dalam konteks ini, Tun Abdul Razak Datuk Hussein dan Datuk Seri Mohd. Najib Tun Abdul Razak yang kedua-duanya adalah juga aristokrat dan ahli politik yang berjaya ke dewan legislatif dan menjadi menteri serta Perdana Menteri telah mencatatkan sejarah betapa pembesar tradisi kawasan Pekan telah berjaya memodenisasikan pendekatan mereka untuk mengadaptasi dunia moden dan membina persada kuasa yang mampu berperanan jauh lebih besar dari warisan yang disandang mereka.

Sebelum Najib melangkah ke alam politik secara aktif, sejarah mencatatkan bahawa selepas Tun Abdul Razak meninggal dunia, maka secara pewarisannya, DYMM Tuanku Sultan Pahang telah melantik Najib yang merupakan anak sulung daripada lima bersaudara anakanda kepada Allahyarham Tun Abdul Razak yang juga secara warisan menyandang jawatan aristokrat tradisi sebagai

Orang Kaya Indra Shahbandar dengan pemakaian gelaran Datuk Seri.

Konsep dan Definisi: Polaristokrat, Legaristokrat dan Najibpolaristokrat

Polaristokrat terbit dari cantuman dua perkataan iaitu politik dan aristokrat yang membawa definisi iaitu ahli politik yang turut sama merupakan penyandang jawatan pewarisan tradisi, dan istilah legaristokrat pula terbit dari gabungan dua perkataan legislatif dan aristokrat yang bermaksud ahli politik yang merupakan juga penyandang gelaran tradisi tetapi berjaya diangkat sebagai ahli legislatif, dan dalam maksud ini membawa erti seseorang itu sama ada ahli legislatif di peringkat negeri mahupun Persekutuan. Dalam kategori ini, Najib berlainan cirinya berbanding aristokrat lainnya walaupun bukan dari kalangan kerabat diraja, tetapi unik apabila ia turut sama merupakan pembesar bagi sesuatu daerah atau kawasan (dalam konteks ini, Najib mewakili kawasan Pekan sebagai pembesar), dan pada masa sama terlibat aktif dalam konteks politik moden. Najib diterima sebagai ahli legislatif bagi kawasan tradisi tersebut.

Istilah Najibpolaristokrat ini dilihat mampu menerangkan secara lebih komprehensif akan peranan dan ketokohan serta keunikan sejarah dan warisan serta perjuangan Najib dulu dan kini. Istilah yang berakar umbi dari kata nama Najib itu sendiri yang digabungkan bersama perkataan politik dan legislatif, yakni atas asas Najib sebagai ahli politik dan ahli dewan legislatif yang terpilih secara demokrasi, dengan perkataan aristokrat yang mengambil kira kedudukan bangsawan Melayu yang dipegang secara tradisi oleh Najib secara turun-temurun mewakili kawasan atau daerah kekuasaan iaitu Pekan sebagai pembesar Melayu di Istana Pahang.

NAJIB DAN POLITIK MODEN

Langkah permulaan Najib untuk dibawa ke medan politik dilihat atas faktor jasa dan nama baik Tun Abdul Razak, namun

tidak semestinya Najib tidak melalui cabaran politik dan percaturan kuasa. Bagi menghadapi pilihan raya kecil 1976, pada awalnya menurut Chamil Wariya (2007: 14), terdapat cadangan supaya Anwar Jusoh iaitu Setiausaha Politik Tun Abdul Razak bagi diletakkan sebagai calon bagi menghadapi pilihan raya kecil tersebut. Anwar selain akrab dengan Tun Abdul Razak, beliau yang juga merupakan adik kepada Menteri Besar Pahang pada ketika itu, iaitu Datuk Mohamad Jusoh merupakan ipar kepada Tun Abdul Razak sendiri. Anwar dicadangkan, selain atas faktor sebagai Setiausaha Politik Tun Razak, beliau lebih senior dan berpengalaman berbanding Najib (Chamil Wariya, 2007: 14).

Menurut Abdullah Ahmad (*Utusan Malaysia*, edisi peralihan kuasa, 3 April 2009: 20) menyatakan bahawa UMNO bahagian Pekan sendiri telah memilih individu selain Najib untuk bertanding, dan dipersetujui oleh UMNO Pahang, namun atas sentimen dan peranan oleh penasihat-penasihat Tun Abdul Razak iaitu Abdullah Majid, Khalil Akasah dan Abdullah Ahmad yang tidak bersetuju dengan pilihan calon dikemukakan UMNO bahagian Pekan dan UMNO Pahang, maka perjumpaan dengan Tun Hussein Onn yang merupakan Perdana Menteri dan pemangku Presiden UMNO diadakan secara berasingan dan mencadangkan nama Najib sebagai calon pilihan raya kecil yang berlangsung pada 21 Februari 1976 dengan mendapat sokongan dari cawangan-cawangan UMNO di kawasan Pekan dengan mudahnya. Selain itu, peranan Almarhum Tengku Ariff Bendahara Pahang, Tengku Ibrahim Sultan Abu Bakar, Tengku Razaleigh Hamzah serta beberapa ahli Majlis Tertinggi UMNO pada masa itu turut memberikan sokongan padu kepada Najib untuk menjejakkan kaki ke arena politik (Abdullah Ahmad, 3 April 2009: 20).

FAKTOR 4: KEDUDUKAN DALAM KABINET

Kejayaan Najib mendaki hierarki politik dapat jelas dilihat menerusi ungkapan beliau sendiri pada 1984 menerusi satu wawancara yang menyatakan "Saya bermula dari bawah, kalau orang suruh kita naik ikut tangga, saya sudah melalui cara itu"

(*Kosmo!*, 3 April 2009: 29). Najib hanya menawarkan diri untuk sesuatu kedudukan yang lebih tinggi apabila berlaku kekosongan dan benar-benar yakin (*Kosmo!*, 3 April 2009: 29). Untuk itulah, gaya kepemimpinannya membuatkan Najib mendaki satu demi satu anak tangga dalam UMNO dan kerajaan tanpa masalah besar (*Kosmo!*, 3 April 2009: 28). Malahan rekod perkhidmatan Najib telah menunjukkan beliau adalah antara pemimpin yang mencatatkan rekod paling banyak menjalankan tugas sejak usia muda (*Kosmo!*, 3 April 2009: 28). Pada 2004, beliau telah menyandang jawatan kedua tertinggi dalam negara sebagai Timbalan Perdana Menteri iaitu 47 tahun setelah bapanya dilantik ke jawatan yang sama.

Najib berusia 56 tahun ketika dilantik ke jawatan Perdana Menteri setelah 33 tahun berkecimpung dalam politik dengan kepelbagaian dimensi. Pengalaman yang dilalui dalam pentadbiran kerajaan dan juga politik membuatkan Najib dilihat sebagai seorang tokoh politik UMNO dan Barisan Nasional (BN) yang bukan sahaja berpengaruh dan sesuai diketengahkan ke jawatan tertinggi parti dan negara, malahan Najib dilihat seolah-olah mengimbuai kembali sejarah keluarganya dan juga negara apabila mengambil alih kepemimpinan parti dan negara ketika saat ber-krisis dan berhadapan situasi ketidaktentuan politik dan sokongan rakyat yang berbelah bahagi terhadap kerajaan pimpinan BN.

TIGA DEKAD PENGALAMAN NAJIB SEBAGAI POLARISTOKRAT DAN LEGARISTOKRAT

Penyertaan Najib ke dalam politik menerusi UMNO dan dengan kemenangan dalam setiap pilihan raya yang beliau sertai iaitu mewakili UMNO dan BN pada pilihan raya kecil 1976, pilihan raya umum 1978, 1982, 1986, 1990, 1995, 1999, 2004 dan yang terkini pada 2008 dengan mewakili kawasan Pekan, telah melakarkan satu lembaran tugas yang cemerlang, iaitu bermula pada peringkat awalnya dari tahun 1978 hingga 1982 di peringkat Pusat sebagai Timbalan Menteri dalam Kabinet Tun Hussein Onn dengan tiga tugas berbeza, iaitu sebagai Timbalan Menteri Pelajaran dari 1978 hingga 1980, Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos

(1980-1981) dan dilantik sebagai Timbalan Menteri Kewangan (1981-1982), dalam Kabinet Tun Dr. Mahathir yang mengetuai pilihan raya umum 1982. Najib telah dipindahkan untuk bertanding di kerusi Dewan Undangan Negeri Pahang bagi kawasan Bandar Pekan dan dilantik sebagai Menteri Besar Pahang sepenggal dari 1982 hingga 1986 dan kemudiannya dipilih semula sebagai ahli Dewan Rakyat yang melayakkan Najib kembali aktif di peringkat Persekutuan dan terus dilantik sebagai Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (1986-1987), Menteri Belia dan Sukan (1987-1990), Menteri Pertahanan (1990-1995 dan 1999-2008), Menteri Pendidikan (1995-1999). Pada era peralihan kuasa yang diputuskan Abdullah, mulai Januari 2004 hingga 2 April 2009 Najib memegang jawatan sebagai Timbalan Perdana Menteri, di samping mengetuai Kementerian Kewangan sejak September 2008. Najib terus mengetuai Kementerian Kewangan sehingga kini sekalipun kini beliau adalah Perdana Menteri.

Semasa menjalankan tugas sebagai Menteri Kabinet kepada dua Perdana Menteri, iaitu Tun Dr. Mahathir Mohamad dan Tun Abdullah Haji Ahmad Badawi, Najib telah berjaya menjalankan tugas dalam empat kategori bidang, iaitu membabitkan belia selama empat tahun, pendidikan juga empat tahun dan begitu dominan dalam menjalankan tugas pertahanan negara selama 14 tahun menerusi tiga kali pelantikan, dan seterusnya kini terus mengemudi pentadbiran kewangan negara.

Ini menunjukkan bahawa Najib telah sedia berpengalaman mengendalikan urusan kementerian yang membabitkan golongan sasaran dari seawal usia kanak-kanak, hinggalah ke peringkat usia 40-an, serta juga dilihat berjaya mengendalikan urusan pendidikan yang turut sama merangkumi pendidikan sekolah rendah, menengah malahan membabitkan universiti di Malaysia. Ini bermakna, Najib telah berada di tempat paling strategik dalam menjadikannya seorang pemimpin yang sedia memahami asas kepada pembinaan negara, iaitu membabitkan elemen pertahanan menyeluruh sesebuah negara, dari segi pengurusan generasi hadapan bangsa dan negara hinggalah kepada pengendalian urusan membabitkan soal keselamatan dan pertahanan Malaysia. Najib ibarat 'jeneral politik'

yang sedia bertempur dengan segenap cabaran dan saingan di medan politik Malaysia.

KESIMPULAN

Kepemimpinan Najib di bawah konsep Najibpoleristokrat dilihat merupakan satu kejayaan dan petanda kepada pembinaan proses 'mentor-mentee' dalam politik UMNO dan juga dilaksanakan oleh keseluruhan parti politik Malaysia yang berakar umbi dari tradisi utuh yang bersifat abstrak dan klasik nilainya. Pengalaman luas Najib selama lebih tiga dekad dalam pentadbiran negara membolehkan Najib memahami geopolitik Malaysia secara meluas dan ini membantu beliau dalam proses mengemudi kepemimpinan negara sebagai pemimpin tertinggi eksekutif negara. Justeru, kajian terhadap peradaban kepemimpinan Najib perlulah bukan sahaja melihat kepada kesenangan yang diperolehi, namun hakikat kepada perit getir perjuangannya. Sama ada yang bersifat individu mahupun bersifat kolektif, pewacanaan mengenai Najib yang merupakan produk peradaban politik Malaysia yang telah terbina sejak 1976 bersama mewarnai politik negara tidak seharusnya dilupakan pengkaji dan pembicara.

RUJUKAN

Abdullah Ahmad, Cabaran besar menunggu Perdana Menteri keenam, *Utusan Malaysia Edisi Khas Peralihan Kuasa*, 3 April 2009: 20.

Berita Harian (keluaran khas), Pekan diwarisi pemimpin berjiwa rakyat, 3 April 2009: 7.

Berita Harian (keluaran khas), Najib dipujuk ganti ayah di Pekan, 3 April 2009: 6.

Biro Tatanegara, Menakhoda Zaman: Koleksi ucapan utama Datuk Seri Mohd. Najib Tun Haji Abdul Razak, Perdana Menteri Malaysia, Kuala Lumpur.

Chamil Wariya (2007), *In His Own Right: Najib Razak and Malaysian politics*. Matrix, Kuala Lumpur.

Chamil Wariya (2008), *Najib Razak: pendakian ke puncak kuasa*. Matrix, Kuala Lumpur.

Chamil Wariya (2009), *Najib Razak: Prime Minister of Malaysia*. MPH Publishing, Kuala Lumpur.

Irwan Shafrizan Ismail, *Berita Harian (keluaran khas)*, 3 April 2009: 22.

Kadir Dikoh, Analisis: Kejutan Dr. M buka ruang rapatkan saf, *Berita Harian Online* sumber:http://www.bharian.com.my/klikkhas/perhimpunan_umno/Artikel/Rencana/20090329111323/Article/

Kosmo!, 3 April 2009: 29.

Md. Shukri Shuib, UMNO & Pas terbaik-memang baik. *Milenia Muslim*, September 2009: 65.

Nurul Ain Mohd. Hussain, Mahathir kembali sertai UMNO serah Najib borang, sumber:http://mstar.com.my/berita/cerita.asp?file=/2009/4/5/mstar_berita/20090404135417&sec=mstar_berita

Rosli Abdul Jalil, Bakat kepimpinan terserlah, *Berita Harian (keluaran khas)*, 3 April 2009: 27.

Utusan Malaysia Edisi Khas Peralihan Kuasa, Kebijaksanaan ayah, anak. 3 April 2009: 11

Utusan Malaysia, Mahathir kritik kerajaan, 8 Jun 2006: 3.

Utusan Malaysia, Najib ulas kritikan Dr. M, 8 Jun 2006: 1-2.

Utusan Malaysia, Empat tonggak utama perubahan, 9 Februari 2010: 2.

Sumber:http://www.utusan.com.my/utusan/info.asp?y=2010&dt=0209&pub=Utusan_Malaysia&sec=Muka_Hadapan&pg=mh_03.htm

Utusan Malaysia Online, Dr. Mahathir gembira, senang hati kepimpinan Najib, 9 Februari 2010.

Sumber:http://www.utusan.com.my/utusan/info.asp?y=2010&dt=0209&pub=Utusan_Malaysia&sec=Terkini&pg=bt_16.htm

Padilah Haji Ali, *Dewan Masyarakat edisi khas PRU 12*: 33.

Paridah Abd. Samad dan Asri Salleh, *Utusan Malaysia Edisi Khas Peralihan Kuasa*, 3 April 2009: 11.

Zaini Ujang, *Berita Harian*, 3 April 2009: 37.

Laman web: www.1malaysia.com.my, diakses pada 3 Januari 2010.

BIODATA

MD. SHUKRI SHUIB bertugas sebagai seorang pensyarah di Kolej Undang-Undang, Kerajaan dan Pengajian Antarabangsa, Universiti Utara Malaysia (UUM), Sintok, Kedah. Beliau boleh dihubungi menerusi e-mel: md.shukri@uum.edu.my